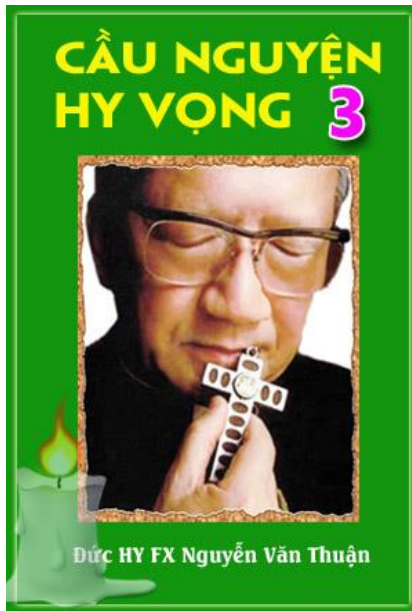

CẦU NGUYỆN HY VỌNG

TẬP 3

**ĐỨC HỒNG Y
PHANXICÔ XAVIÊ NGUYỄN VĂN THUẬN**

MỤC LỤC

1. Tông Đồ của Mẹ Vô Nhiễm	5
2. Lao động, trí óc, đoàn kết, truyền thống là bí quyết của thành công	10
3. Lao động.....	11
4. Trí óc.....	13
5. Đoàn kết	15
6. Truyền Thống	17
7. Bỏ qua quá khứ hướng về tương lai.....	19
8. Đừng ngồi đếm khuyết điểm phải xung phong làm việc tích cực ..	21
9. Phẩm giá người phụ nữ	23
10. Bội phép Chúa Thánh Thần	25
11. Sự mạng của ta trong giây phút hiện tại đáng giá tất cả sinh lực, tất cả mạng sống của ta	27
12. Sự thinh lặng của Mẹ	29
13. Làm thế nào để hiệp nhất với nhau?.....	31
14. Trong sáng để biểu lộ sứ điệp Chúa Giêsu	33
15. Nếu..., vâng..., nhưng mà..., cách nào?..., tại sao?... ..	35
16. Làm thế nào để thành một vị Thánh?.....	37
17. Tình yêu đứng vững nhờ sự thật và sự thật là lòng thương xót..	39
18. Thành công đẹp nhất của một cuộc đời là sự thánh thiện.....	41
19. Thế nào là một vị Thánh?.....	43
20. Người Thánh dùng thời giờ như thế nào?	45
21. Làm cho sống	47
22. Làm thế nào để cầu nguyện liên lỉ?.....	49
23. Chúa và việc của Chúa	51
24. Chúa Giêsu ẩn mình.....	53
25. Người rao giảng Phúc Âm là một nhà thần bí.....	55
26. Làm người Kitô hữu nửa vời.....	57

27. Sự thách đố đối với Hội Thánh trong mọi thời đại	59
28. Công việc của Chúa	61
29. Những kinh vắn tắt của tôi	63
30. Khác biệt giữa một vị Thánh và một người thường	65

CẦU NGUYỆN HY VỌNG.

TẬP 3

---

1. Tông ĐỒ của Mẹ Vô Nhiễm

Xin linh hồn Mẹ Maria
thánh hóa con trong Chúa Thánh Thần.

Xin xác Thánh Mẹ Maria
mang con trong cung lòng Mẹ,
cùng với Chúa Giêsu trong đời sống nội tâm.

Xin bửu huyết Mẹ Maria
tuần hoàn trong con
như trong Chúa Giêsu,
đổi mới con hoàn toàn
trong tinh thần của Mẹ.

Xin dòng sữa tinh tuyền của Mẹ Maria
nuôi sống con như Chúa Hài Đồng,
bằng các nhân đức của Mẹ.

Xin quả tim sốt mến của Mẹ Maria
yêu thương con như đã yêu Chúa Giêsu.

Xin Mẹ cho con tình yêu của Mẹ,
để yêu thương các linh hồn,
để chấp nhận hiểm nguy
trong cuộc phiêu lưu vì Nước Trời.

Xin nước mắt thương xót của Mẹ Maria
rửa sạch tội lỗi
và những gì dính bén của con,
làm phiền lòng Chúa.

Xin Mẹ cứu con khỏi sự hèn nhất,
lười biếng và khôn ngoan thế gian.

Xin lời hằng sống của Mẹ Maria
dạy dỗ con hiểu biết

và yêu mến Chúa Giêsu,
nói về Chúa Giêsu,
kết hiệp với Ngài
và trở nên Lời của Ngài.

Xin đôi mắt dịu hiền của Mẹ Maria
soi sáng con,
để con nhận thấy thực tại của trần gian,
để khám phá những dấu chỉ của thời đại.

Cái nhìn dịu dàng của Mẹ
là nguồn an ủi,
là sức mạnh,
là sự nhắc bảo tâm hồn con.

Xin bàn tay êm ái của Mẹ Maria
hướng dẫn con như hướng dẫn Chúa Giêsu,
trên con đường Chúa Cha
đã dành cho con đến tận núi Calvariô.

Xin bước chân nhẹ nhàng của Mẹ Maria
theo sát bên con trong công việc tông đồ,
dù là tầm thường nhất,
như Chúa Giêsu,
trong giây phút hiện tại.

Xin sự thương khó của Mẹ Maria
thêm sức cho con,
và các chứng nhân của Chúa Giêsu,
để làm trọn thánh ý Chúa Cha,
trong lễ hy sinh cứu chuộc.

Xin sự hiện diện liên lý của Mẹ Maria
gìn giữ con từng giây phút,
trung thành trong sự dâng mình cho Trái Tim Mẹ,
để nên một “Ave Maria sống”.

Qua tay Mẹ, con tận hiến mình
cho Chúa Giêsu và Thánh Giuse trọn đời con,
con xin chấp nhận tất cả vì yêu mến Mẹ.

Lạy Mẹ Maria, Mẹ chúng con, Mẹ Hội Thánh.
Với Mẹ, con làm việc để cứu tất cả,
tất cả các linh hồn cho Chúa Giêsu.

Nhờ Mẹ, con vượt qua mọi khó khăn,
mọi gian truân vì Hội Thánh,
là công trình của Chúa Giêsu,
để Hội Thánh được hiệp nhất.

Cho Mẹ, con xin phó thác quá khứ,
hiện tại, tương lai của con,
tội lỗi của con, ước nguyện của con,
sứ mạng của con,
tất cả mọi người thân yêu.
Công trình của Thánh Giuse,
mọi sự của con là của Mẹ.

Trong Mẹ, con sống, con hy vọng,
con cầu nguyện không ngừng,
trong sự thông hiệp với Chúa Ba Ngôi.

Như Mẹ, con muốn trở nên tình yêu,
mang sự hiện diện của Mẹ đến khắp nơi,
để xây dựng một thế giới
luôn luôn tốt đẹp hơn,
nơi mà mọi người yêu thương nhau,
mọi người sống bình an, hạnh phúc,
một thế giới như Chúa Giêsu mong muốn.

Con khẩn xin Mẹ

cho con lòng ước ao yêu mến Mẹ,
ngày càng nhiều hơn,
làm cho mọi người mến Mẹ,
noi gương Mẹ,
chia sẻ với Mẹ tất cả lao nhọc,
thao thức, lo lắng, chiến đấu,
vui mừng vì Nước Trời.

Lạy Mẹ Maria,
con cảm ơn Mẹ cả đời con, cả đời đời,
vì Mẹ đã làm Mẹ chúng con,
đã chọn con làm linh mục, tu sĩ,
tông đồ của Trái Tim Mẹ

Mẹ Maria,
niềm hy vọng độc nhất của con,
mối tình đầu của con,
đi chúc Chúa Giêsu để lại cho con.

Như Mẹ đã tham dự
thánh lễ đầu tiên dưới chân Thánh Giá,
xin Mẹ đứng cạnh con mỗi ngày,
và cách riêng trong lễ hy sinh
cuối cùng của đời con.

Xin Mẹ đón nhận con
như người trộm lành, con của Mẹ,
em của Chúa Giêsu, vào Thiên Đàng.

Lạy Mẹ Maria, Mẹ chúng con.
Đôi với con, sống là Chúa Kitô.
Đôi với con, sống là Maria và Giuse.
Đôi với con, sống là liên li
cập nhật hóa theo Công Đồng Vatican II.
Đôi với con, sống là thực hiện chương trình
Phúc Âm Hóa vùng Thái Bình Dương

trong thế kỷ XXI.

2. Lao động, trí óc, đoàn kết, truyền thống là bí quyết của thành công

Con ở trong tù,
nhưng trí óc con ở ngoài.
Con nghĩ đến tương lai Đất Nước.
Làm thế nào để xây dựng lại
quê hương thân yêu và tang thương của con?

Mỗi cá nhân, mỗi giới đều có trách nhiệm.
Cách riêng đối với anh chị em công nhân,
có thể tóm tắt trong bốn tiếng:
“Lao động, trí óc, đoàn kết, truyền thống”.
Bí quyết để thành công.
Đây là bốn yếu tố có tính cách liên kết,
chủ yếu không thể thiếu được,
đối với một người yêu nghề cách mê say.

Vì thánh ý Chúa đã kêu gọi họ,
để họ thánh hóa môi trường họ đang sống
và để họ được thánh hóa trong môi trường ấy.

Xin Chúa cho những người anh em con,
ý thức vai trò quan trọng của họ,
biết tìm ánh sáng nơi Lời Chúa,
và sức mạnh nơi Minh Chúa.

Nếu họ muốn,
họ có thể biến đổi quả đất.

3. Lao động

Không phải cứ phí sức,
toát mồ hôi là lao động tốt.
Con người không phải là máy móc.
Con người cao cả vì biết sử dụng tim óc.

Lao động không phải là việc làm nô lệ.
Lao động là cộng tác với Thiên Chúa
tiếp tục tạo dựng,
làm cho trời đất, cuộc sống được tươi đẹp hơn.

Xin Chúa giúp con
học tập những đức tính của lao động.

- Kiên trì như người điêu khắc
chạm một pho tượng,
như người mẹ chăm chiếc nón bài thơ,
như em bé thêu bức tranh.
- Thông minh như cậu thanh niên
sử dụng máy điện tử,
- Hy sinh như nhà nông một nắng hai sương.
- Tận tụy như người thợ máy sửa xe,
bơm vá ở góc đường.
- Phầm chất như người mẹ già
nấu cơm bình dân dưới túp lều tranh.
- Yêu thương như cô y tá
chôn mình suốt đời trong viện bài phong.

Yêu quý nghề nghiệp của mình.
Trân trọng những khách hàng
không bao giờ thấy mặt.
Từ quả tim gửi đến mỗi người
một nụ cười, một thoải mái, một niềm vui,
khi họ sử dụng sản phẩm của con.

Lúc ấy, mỗi sản phẩm của con
thành một tác phẩm.
Đời con là một món quà đẹp
Chúa tặng cho những ai gặp con.

4. Trí óc

Con người càng văn minh tiến bộ,
càng sử dụng trí óc
để tạo thêm điều kiện
cho lao động được nhẹ nhàng hơn,
giảm nguy hiểm và vất vả,
cho sản phẩm tinh vi hơn,
đáp ứng thị hiếu hơn.

Sử dụng trí óc là một sự hy sinh,
một hành động bác ái,
vì con nhắm phục vụ với tất cả khả năng.

Sử dụng trí óc để tranh đua,
không phải vì ghen tương,
nhưng vì mỗi ngày phải vươn lên.

Sử dụng trí óc để hành động thông minh,
phát huy sáng kiến.

Sử dụng trí óc để suy nghĩ, chọn lựa.
Sử dụng trí óc để nghiên cứu,
phân tích, phát minh.

Sử dụng trí óc để học hỏi nơi người khác,
và rút tĩa kinh nghiệm.

Không phải chỉ có nhà trí thức,
nhà khoa học mới sử dụng trí óc.
Không phải khi làm việc trần gian
mới sử dụng trí óc.

Chúa Giêsu dạy:
“*Hãy yêu mến Thiên Chúa*”

*với tất cả trí óc con,
với tất cả tài năng con... ” (Mt 22, 37).*

Vì vinh danh Chúa,
vì hạnh phúc của anh em con.
Bao nhiêu động tác,
bấy nhiêu lời ngợi khen Chúa.

5. Đoàn kết

Muốn lao động thành công, phải đoàn kết.
Lao động một mình là tình trạng cổ xưa,
của thời đại thủ công, của đời chác hiện vật.

Ta đang sống trong thế giới vi tính, điện tử,
trong thời đại phản lực,
chiến tranh trên các vì sao.

Nhân loại cần đoàn kết lại, tập trung trí tuệ.
Đoàn kết để cùng nhau đấu tranh
chống lại bất công, bóc lột, bạo lực.
Đoàn kết để thống nhất sức mạnh
chống lại nghèo đói, bệnh tật, dốt nát.
Đoàn kết để hiệp nhất hành động.

Muốn đoàn kết,
cá nhân phải chấp nhận hy sinh, kỷ luật.
Muốn đoàn kết,
phải có một lý tưởng cao đẹp xứng đáng.
Muốn đoàn kết,
phải loại trừ tính ưa nói trại,
tiêu diệt tính ích kỷ, xóa bỏ óc bè phái.

Thiên hạ đoàn kết vì vụ lợi, vì bè cánh,
vì mưu mô thủ đoạn, gian trá,
lưu manh đến tầm cỡ quốc tế,
nên đã gây ra nhiều cuộc chiến khốc liệt.
Thiên hạ tự hủy diệt:
“Cây xấu không thể sinh trái tốt”.

Muốn “hiệp nhất cùng nhau”,
phải “nhờ Chúa Thánh Thần”.
Chúa Giêsu biết chúng ta quá rõ, tận xương tủy,

nên Ngài xin tha thiết:
“*Xin Cha cho chúng hiệp nhất tất cả nên một,
như Cha ở trong Con
và con ở trong Cha*” (Ga 17, 22).

6. Truyền Thống

Mỗi Dân Tộc, mỗi gia đình, mỗi nghề nghiệp,
đều có một truyền thống.

Truyền thống là sức mạnh của Dân Tộc,
đặc biệt trong những giờ phút nguy hiểm.

Trong kinh tế, thương mại, lao động,
phải trung thành với truyền thống mới thành công.

Nhiều hộp bánh, hộp bơ, chai rượu,
vẫn giữ một “mác” qua nhiều thế kỷ,
vì người ta tín nhiệm truyền thống của “mác” ấy.

Con phải thích nghi truyền thống
với những thực tại mới.

Con phải phát triển truyền thống
dựa trên những yếu tố khoa học,
kỹ thuật tân tiến.

Con phải đổi mới truyền thống,
đuổi kịp những sáng kiến cuối cùng.

Đồng thời con phải bảo vệ
nét đặc thù của mình,
phải trân trọng đặc sủng của mình.

Những hãng xe lớn nhất thế giới như
Mercedes, Rolls Royce, Renault, Peugeot, Fiat,
Ford, Honda, Toyota, Mazda...

luôn luôn cải tiến kỹ thuật,
nhưng đồng thời tiếp tục bảo vệ
truyền thống đặc thù của mình.

Bao lâu còn giữ được truyền thống,
bấy lâu còn được thiên hạ tín nhiệm.

Truyền thống Việt Nam,

truyền thông Kitô Giáo,
hội nhập văn hóa nghệ thuật.

7. Bỏ qua quá khứ hướng về tương lai

Hãy xắn tay áo mà hành động!
Nghĩa là ý thức trách nhiệm của con
    đối với người anh em.
Nghĩa là chấp nhận công tác, giúp đỡ.
Quyết tâm thắng Sự Dữ.

Chúng ta hãy bắt đầu lại!
Madalêna, Nicôđêmô, Phêrô đã bắt đầu lại,
    cách khiêm tốn, can đảm, hy vọng, quyết tâm.
Phần còn lại của đời họ đẹp hơn phần trước.
Xây dựng lại, củng cố lại tất cả.

Đó là quy luật của thực tế, của lịch sử,
    của công cuộc tông đồ.
Mặc dù tất cả sụp đổ đối với sức loài người,
    sau 300 năm bắt Đạo trên Đế Quốc La Mã,
Phêrô ngã xuống thì có
Clémentê, Sixtô, Linô, Clêô đứng lên thay.
Phaolô ngã xuống thì có
Cyprianô, Cornêliô, Chrysôgônô.
Lớp này ngã xuống,
    có lớp khác xắn tay xông vào thay.

Trên quê hương Việt Nam của con cũng thế.
Trịnh qua, Tây Sơn qua, Nguyễn qua,
    nhưng Giáo Hội còn.
Tổ tiên ta đã tiếp tục, đã khởi sự lại,
    với niềm tin sắt đá vào Chúa,
    vào anh em, với tình thương.

Họ không mất giờ ngồi đếm khuyết điểm,

thất bại, khó khăn.
Vì Chúa không thích những vị Thánh tiêu cực.

Sau khi sống lại,
Chúa Giêsu không bao giờ nhắc chuyện cũ.
Ngài vẫn tin tưởng và nhìn vào tương lai:
“*Hãy đi khắp thế gian
rao giảng Tin Mừng*” (Mc 16, 15).

8. Đừng ngồi đếm khuyết điểm phải xung phong làm việc tích cực

Nhìn vào khuyết điểm,
thất bại của anh em để chỉ trích,
nhưng không ra tay giúp đỡ,
là ích kỷ, là khôn ngoan thế gian,
vì con sợ liên lụy, sợ bản tay.

Nếu con yêu anh em thật sự,
nếu con chỉ tìm sáng danh Chúa,
con phải thấy
trách nhiệm của con đối với anh em,
phải hợp tác, phải nâng đỡ,
phải quyết tâm chiến đấu,
phải xắn tay áo để làm việc.

Một lần chưa xong,
phải làm lại nhiều lần để thắng Sự Dữ.

Đó là luật thực tế, luật lịch sử, luật tông đồ.
Thiên Chúa đã dựng nên con người cách kỳ diệu.
Và khi con người hư hỏng,
Chúa đã “làm lại” cách nhiệm lạ hơn nữa.

Mặc cho tất cả sụp đổ,
Phêrô, Phaolô, Hội Thánh sơ khai
vẫn tiếp tục, vẫn làm lại,
với niềm tin sắt đá nơi quyền phép Thiên Chúa,
nơi thiện chí và sức mạnh của con người.

Trong Phúc Âm, nhiều người đã thất bại.
Nhưng Chúa Giêsu bảo phải làm lại ngay,
không chần chừ:
“*Hãy ra về và đừng phạm tội nữa*” (Ga 5, 14).

*“Hãy về bán của cải, phân phát cho kẻ khó...
rời theo Ta” (Mt 19, 21).*

Con hãy bắt tay vào việc,
đừng ngoảnh mặt lui, hãy nhìn thẳng.
Thiên Chúa không thích những môn đệ tiêu cực.

9. Phẩm giá người phụ nữ

Nói đến phụ nữ

là nghĩ ngay đến thiên chức làm Mẹ.

Quan điểm bình dân dừng lại

ở bình diện sinh lý.

Ở Đông Phương, từ thời Thượng Cổ,

xem phụ nữ là một cung lòng phong phú.

Ở Tây Phương hiện đại,

nói đến phụ nữ là động đến phái tính.

Chúa Giêsu đã trả lời:

trước hết phụ nữ là một con người,

một nhân phẩm.

Và hạnh phúc thật của người nam

cũng như người nữ được thực hiện

ở một bình diện cao cả của con người,

nơi mà họ nghe Lời Chúa,

nơi mà họ sống trong mầu nhiệm

của ân sủng và đòi hỏi.

Đức Maria, Mẹ Chúa Giêsu,

là mẫu gương đức tin cho tất cả nam nữ.

Mẹ còn là biểu tượng cho tất cả nhân loại,

vì Mẹ đã đón nhận một ơn cao cả:

sự hiện diện của Chúa trên quả đất này.

Ở đâu Chúa hiện diện,

ở đó Chúa biến đổi tất cả.

Tuy bên ngoài không có gì thay đổi,

nhưng qua lời Mẹ hiền dâng

và cộng tác (Lc 1, 38),

mầu nhiệm cao cả của lịch sử nhân loại

được thực hiện: *Thiên Chúa làm người*.

Mẹ đã tin,
vì thế Mẹ hạnh phúc và đáng ca ngợi.
Đời Mẹ đã nên nên tảng
của hân hoan và phúc lành
cho tất cả những ai cũng tin như Mẹ,
phụ nữ cũng như nam giới.

10. Bồi phép Chúa Thánh Thần

Chúa Thánh Thần

đã chiếm hữu Mẹ cách trọn vẹn.

Ngài ở trong Mẹ, sống với Mẹ,

và thực hiện trong Mẹ Maria tác phẩm

lớn nhất trong lịch sử: *Ngôi Lời Nhập Thể*.

Chúa Thánh Thần hành động

hoàn toàn tự do trong Mẹ,

vì Mẹ là sở hữu riêng của Ngài.

Mẹ là gương mẫu của con:

- Gương vâng lời, dễ dạy,

- Gương tin tưởng phó thác

đối với Chúa Thánh Thần,

“Bồi phép Chúa Thánh Thần”.

Xin Mẹ dạy cho con

biết lắng nghe Chúa Thánh Thần:

“Thánh Thần của Cha

nói trong các con” (Mt 10, 20).

Xin Mẹ dạy cho con

biết tin tưởng ở Chúa Thánh Thần:

“Chúa Thánh Thần cầu xin trong con

bằng tiếng than van khôn tả” (Rm 8, 26).

Xin Mẹ dạy cho con biết để Chúa Thánh Thần

tự do hành động trong con:

“Vì bất cứ ai để Chúa Thánh Thần

hành động trong mình thì được gọi

là con Thiên Chúa” (Rm 8, 14).

Ngài là linh hồn của Hội Thánh.

Ngài là sức mạnh của các Thánh Tử Đạo.
Ngài là sự vững vàng của các Thánh Chủ Chăn.
Ngài là sự trinh khiết của các Thánh Toàn Hiến.

Trí khôn loài người không thể hiểu được.
Chỉ có một cách là suy niệm Lời Chúa.
Vì chỉ một mình Chúa
có thể mạc khải Thánh Thần của Ngài.
Và hoạt động của Ngài mãnh liệt mà dịu dàng
trong các tâm hồn.

Lạy Chúa Thánh Thần xin hãy đến!
Veni Creator Spiritus!

11. Sứ mạng của ta trong giây phút hiện tại đáng giá tất cả sinh lực, tất cả mạng sống của ta

Chúa trao cho con một sứ mạng.
Mà sứ mạng nào cũng do lòng yêu thương vô hạn.
Chúa tin con,
nên mới chia sẻ gánh nặng của Chúa.

Sứ mạng nào cũng tùy sự đáp ứng của con nữa.
Con phải ý thức sứ mạng của con thật quá cao cả,
vì sứ mạng của con là sứ mạng của Chúa Giêsu:
*“Như Chúa Cha đã sai Thầy,
Thầy cũng sai các con”* (Ga 20, 21).
Tên Chúa là “Cứu Thế”.
Cả đời, Chúa sống vì một sứ mạng ấy: “Cứu thế”.
Và con là một “Cứu Thế nhỏ” trong hiện tại.
Xin cho con ý thức sự cao cả của sứ mạng ấy.

Để thực hiện sứ mạng ấy,
con phải cầu nguyện, chuẩn bị,
hành động, hợp tác, kiểm tra...
Gương Chúa Giêsu ở trước mắt con.
Ngài chu toàn sứ mạng trên núi Calvariô,
nghĩa là với giá mạng sống của Ngài.

Sứ mạng ấy đáng giá tất cả nghị lực của con,
tất cả đời con,
vì nó là tình yêu đối với Chúa,
và với người anh em:
*“Hãy yêu thương với tất cả trí khôn, tất cả sức lực,
tất cả linh hồn con...”* (Lc 10, 27).

“Tất cả”

Vì điều gì con không làm với tất cả sự say mê,
sẽ không thể thành công tốt đẹp.
Tận tụy chùng nào, thành công chùng ấy.

“Tất cả vì sứ mạng”

Khi đã làm tất cả rồi, con yên tâm.
Phần còn lại giao cho Chúa,
vì là sứ mạng của Chúa.

12. Sự thinh lặng của Mẹ

Mẹ là Mẹ Ngôi Lời.
Mẹ hạnh phúc hơn cả mọi người,
vì Mẹ được nói với Ngôi Lời.
Mẹ lại là Nữ Vương các Thánh Tông Đồ.
Mẹ nhắc lại lời Chúa Giêsu cho các Tông Đồ.
Mẹ giải thích Lời Chúa cho các Tông Đồ.
Vì vậy, Mẹ phải nói.

Nhưng đồng thời,
Mẹ là Mẹ của sự thinh lặng nội tâm,
vì Mẹ nghe Ngôi Lời nói với Mẹ,
Mẹ để cho Chúa Thánh Thần nói với Mẹ.
Mẹ cũng lắng nghe Ngôi Lời nói với các Tông Đồ.
Mẹ làm việc, tất cả vì Hội Thánh.

Không ai hạnh phúc bằng Mẹ,
vì Mẹ ở gần Ngôi Lời.
Nhưng cũng không ai thinh lặng bằng Mẹ,
vì càng gần Ngôi Lời, Mẹ càng lắng nghe.

Tại sao con ít thinh lặng?
Vì con ở xa Ngôi Lời.
Con chưa quen Ngôi Lời nói trong con.
Con chưa cầu xin Mẹ là Mẹ của sự thinh lặng
dạy dỗ con nghe Chúa Giêsu.
Nếu con gặp Chúa Giêsu, con nghe mãi,
nghe không biết chán.

Con muốn bảo mọi người, mọi vật quanh con:
Hãy thinh lặng để nghe Thiên Chúa đang nói!

“Nhiều người có tai mà không nghe”, tại sao?
Vì họ xa Ngôi Lời quá, làm sao nghe được.

Vì họ đang mãi mê nghe những tiếng khác.

Các Thánh kinh nghiệm được sự bình an,
thinh lặng bên trong,
vì họ ở gần bên Chúa.

13. Làm thế nào để hiệp nhất với nhau?

Mỗi người mỗi cá tính, rất khó hiệp nhất.
Nhưng khó chứ không phải là không thể được.
Nếu không thể hiệp nhất,
chắc Chúa Giêsu đã không cầu nguyện:
“*Xin Cha cho chúng nên một*” (Ga 17, 11).

Quan trọng nhất
là con phải tin Chúa và bắt đầu.
Tay cầm tay để chuyển tình bạn cho nhau.
Vai kề vai để gánh vác sự nghiệp.
Chân cùng bước để tiến lên.
Chung sức lại để gặp gỡ tình người.

Nếu gặp khó khăn, con không gãy quy.
Con sẽ bắt chước cây lau, cây sậy,
lòng bên lòng để hiệp nhất trong tình yêu.
Nhiều cái đầu chụm lại bên nhau,
tập trung trí tuệ để cùng nhau suy nghĩ,
và cuối cùng tìm thấy sự thật.

Con sẽ đạt đến sự hiệp nhất
trong tình huynh đệ,
trên đường con đi.

Chúa đón chờ con và đến ăn tối với con.
Vì không những Chúa đã cầu xin:
“*Xin cho chúng nên một*” (Ga 17, 11)
mà Chúa đã xin nhiều lần,
xin ở mức độ cao nhất,
nên con cũng xin như Chúa:
“*Như Cha ở trong Con*”

và Con ở trong Cha” (Ga 17, 22).

14. Trong sáng để biểu lộ sứ điệp Chúa Giêsu

Chúa Giêsu nói:

*“Khốn cho các người, những người thông luật...
các người cầm chìa khóa sự khôn ngoan,
các người không vào Nước Trời
mà cũng chẳng cho người khác vào” (Lc 11, 52).*

Chúa Giêsu muốn cảnh giác con,
đừng có thao túng sự thật của Chúa.
Đó là môi nguy cơ đe dọa Hội Thánh.

Những người tự biến mình
thành chủ nhân của sự thật.
Chỉ có họ mới hiểu luật Chúa, Lời Chúa,
mới giải thích đúng lẽ luật Chúa.

Những người đem sự thật của Chúa
phục vụ lợi ích riêng.

Những người coi ai động đến
cuộc sống riêng của họ
là động đến luật Chúa.

Ngày nay cũng như xưa,
trong Hội Thánh vẫn còn có nguy cơ này.

Con phải năng xét mình con:
Con có trong sáng để sứ điệp Chúa
thông suốt trong con.

Con có trung thành tôn trọng sự thật
từng ly từng tí,
hay là con thao túng, pha chế, lắp ráp
sứ điệp của Chúa?

Con biến đổi nó theo ý con?
Con lý giải cách vòng vo, quanh co?
Con che đậy? Con làm lu mờ?
Con thêm dặt, thêm điều kiện?

Lạy Chúa,

con muốn nên sứ giả trung thành của Chúa,
như những người chịu đau khổ
để làm chứng cho Chúa,
như những người chịu bắt bớ
vì theo đường lối Chúa,
như số phận các tiên tri.

Vì thế gian này muốn đóng cửa,
chôi bỏ sứ điệp của Chúa.
Bi kịch của sứ mạng Kitô giáo vẫn tiếp tục.

Phúc cho ai

mang sứ điệp của Chúa Giêsu cách trong sáng!

15. Nếu..., vâng..., nhưng mà..., cách nào?..., tại sao?...

Can chi không?
Không can chi cả.

Nếu con ở trong Chúa
là con ở trong trung tâm.
Tất cả mọi sự luân chuyển quanh mặt trời ấy.
Con gặp tất cả trong Chúa.

Nhưng ngược lại,
nếu con bật ra khỏi trung tâm,
con mất tất cả.

Vậy tại sao con than van?
Tại sao con lo lắng?
Con phải giao phó tất cả trong tay Chúa,
không chút ngần ngại, không điều kiện.

Nếu con ở trong Chúa, sao con còn lo sợ?
Sao con còn tính toán? Còn đặt điều kiện?

“Nếu..., vâng..., nhưng mà...,
cách nào?..., tại sao?”

“Tôi sẵn sàng làm việc đó
nếu không có anh ấy trong nhóm tôi”.

“Vâng, tôi sẽ chuyển công việc,
nhưng mà nơi tôi đến phải có...”.

Đôi với Chúa, với công việc của Chúa,
phải “vô điều kiện”.

Mẹ Maria hỏi.

“*Sự ấy làm sao được...*” (Lc 1, 34)

vì Mẹ là người nữ,
Mẹ muốn giữ lời hứa với Chúa.
Chúa đã nói với Mẹ qua thiên thần:
“*Chúa Thánh Thần sẽ đến...*” (Lc 1, 35)
và Mẹ đã trả lời ngay:
“*Tôi xin vâng*” (Lc 1, 38).

Từ giây phút ấy,
Mẹ đã đi vào hang lừa máng cỏ,
trón sang Ai Cập,
về xưởng mộc Nazareth,
đứng dưới chân Thánh Giá,
vô điều kiện.

16. Làm thế nào để thành một vị Thánh?

Lạy Chúa, con tội lỗi, dốt nát.
Nhưng Chúa dạy con phải nên thánh
như “Cha của con ở trên Trời”.

Con muốn tìm trọng tâm, căn bản, cốt yếu.
Con cầu xin Chúa cho con biết cách đơn sơ
làm thế nào để thành một vị Thánh?
Mới nghe câu ấy, con đã muốn ngã lòng.
Nhưng con nhớ lời Chúa:
*“Con ngợi khen Cha,
vì Cha đã mạc khải mầu nhiệm ấy
cho kẻ bé mọn”* (Lc 10, 21).

Con thấy mỗi vị Thánh đều có
một bộ mặt riêng, không ai giống ai:
“Mỗi Thánh mỗi thể”.
Nhưng có một con đường chung
cho tất cả chúng ta, không có luật trừ.
Đó là phải “nên giống Chúa Giêsu”.
*“Tôi phải thi hành thánh ý
Cha đã sai tôi”* (Lc 2, 49)
*“Con đã giữ các điều
Cha đã truyền dạy”* (Ga 15, 10).

Điều này có nghĩa là:

- Làm phận sự trong giây phút hiện tại,
- Đáp lại ơn Chúa trong mỗi giây phút,
- Hoàn toàn tin tưởng và để Chúa tự do thực hiện công trình của Chúa trong con,
- Thực hiện chương trình của Chúa, không phải chương trình của con.

Và chính ở đây,
con thấy tỏa sáng đặc điểm của con,
với tất cả lòng khiêm tốn,
mà cũng với tất cả sự táo bạo,
vì Chúa đã nói với các Tông Đồ:
*“Các con còn làm những điều lớn lao
hơn Thầy nữa”* (Ga 14, 12).

Xin Cha tỏ cho con là kẻ bé mọn nhất!

17. Tình yêu đứng vững nhờ sự thật và sự thật là lòng thương xót

Không có sự thật
làm sao tình yêu đứng vững được?

Với tình thương,
con nhìn anh em với con mắt của Chúa,
không phải mắt con.

Chúa nhìn anh em khác con.

Chúa thấy khuyết điểm quá khứ của họ,
đồng thời Chúa thấy
họ thành thực muốn trở về.

Như thế, quá khứ không còn tồn tại nữa.

Vì lòng thành thực, sự sám hối và tình thương ấy,
mà họ được Chúa ban cho lòng thương xót.

Đó là sự tín nhiệm vì tình yêu
của người Mẹ đối với đứa con yếu đuối.

Sự tín nhiệm của tình yêu nơi người Mẹ
bảo vệ con khỏi sa ngã lại.

Nếu con không đầy lòng thương xót
từ đầu tới chân,
con không đáng mang tên Kitô hữu.

Nếu con đầy lòng thương xót,
con cũng được phép hy vọng
Chúa sẽ đối xử với con đầy lòng xót thương
trong ngày phán xét:

*“Thứ năm, ai thương xót người ấy là phúc thật,
vì chúng mình sẽ được thương xót vậy”*
(Mt 5, 7).

Chúa thương xót con,
vì thật sự Chúa đã dựng nên con từ bùn đất,
và Chúa biết sự mỏng giòn yếu đuối của con.

18. Thành công đẹp nhất của một cuộc đời là sự thánh thiện

Theo người đời, thành công là đạt được:

- *Quyền thế*

Nhưng người Thánh đạt được

sự toàn năng của Chúa trong một con người.

- *Của cải*

Nhưng người Thánh được

những hồng ân của Đấng Tạo Hóa.

- *Bằng cấp*

Nhưng người Thánh được

sự khôn ngoan, thông minh của Thiên Chúa.

- *Sắc đẹp*

Nhưng người Thánh được

sự tốt đẹp lạ lùng của Thiên Chúa.

- *Tình yêu*

Nhưng người Thánh được

tình yêu của Thiên Chúa.

Sự thánh thiện không những là được Thiên Chúa
trong một con người,
nhưng còn là để Chúa sống và hành động
trong con người đó.

Một đời sống nhân loại đầy Chúa.

Tại sao đẹp nhất?

Bởi vì sự thánh thiện tồn tại qua mọi thời đại.

Nó không bao giờ hư mất.

Vì nó làm cho con người hạnh phúc.

Con người được biến đổi thật sự.

Vì nó làm cho con người

thăng tiến nhất, lên tận Chúa.

Vì nó làm cho con người đầy tình yêu,
đầy Chúa Thánh Thần.

Đẹp nhất,
vì con người không chỉ là vật chất.

Nếu ta thu được tất cả ánh sáng mặt trời
vào trong một con người,
sự sáng chói nơi người ấy sẽ vô cùng kỳ diệu.
Nhưng nếu chính Thiên Chúa ở trong một người,
thì không miệng lưỡi nào diễn tả được
sự tốt đẹp của tâm hồn ấy.

Người Thánh là sự thành công của việc cộng tác
giữa con người với Thiên Chúa, Đấng là nghệ nhân.

Lạy Chúa,
con chỉ có một lần sống để thực hiện.

Con tin rằng
đây là một hành động thông minh nhất,
vì nó ở chóp đỉnh của các giá trị.

Đây là sự tốt đẹp tuyệt vời,
có sức hấp dẫn mãnh liệt nhất,
như một bình thủy tinh trong suốt nhất,
để cho người ta nhìn thấy Thiên Chúa
trong một con người sống,
chứ không phải là bức chân dung
hay một bức họa.

19. Thế nào là một vị Thánh?

Muốn làm Thánh,
phải có nhân đức can đảm cách phi thường,
được chứng minh bằng phép lạ,
mới được phong thánh.
Nhưng đó là việc của các nhà chuyên môn,
của Tòa Thánh.

Phận con hèn mọn,
chỉ mong hiểu cách đơn sơ,
để theo gương các ngài.
Con thích câu trả lời mộc mạc mà sâu sắc
của người nông dân xứ Ars.

Khi được hỏi:

- “*Ông nghĩ gì về cha xứ của ông*”

(Cha J.M Vianney)

Ông ta trả lời:

“*Tôi đã thấy Chúa trong một con người*”.

Người Thánh là một người đầy Chúa,
chỉ có một mình Chúa,
không có gì khác ngoài Chúa.

Khi thiên thần truyền tin cho Mẹ:

“*Kính mừng Bà đầy ơn phúc*” (Lc 1, 28)

nghĩa là đầy Chúa,

thì Thiên Chúa đã ban cho chúng ta

định nghĩa về sự thánh thiện.

Người Thánh là một người như mọi người khác.
Trong đời ngài, không khỏi những sự mâu thuẫn
giữa tội lỗi và nhân đức,
giữa sự sống và sự chết.

Ngài khiêm tốn khóc lóc, sám hối
xin Chúa tha thứ.

Ngài tin tưởng say mê theo một lý tưởng cao đẹp.

Ngài được Chúa tôi luyện qua thử thách.

Khi quả tim ngài đã trống rỗng những trần tục,
thì Chúa đổ tràn bình an, ân sủng: tràn đầy Chúa.

Chỉ có Chúa ở trong ngài:

“Ta sẽ đến và làm nơi cư ngụ trong đó”

Lúc ấy, Chúa sử dụng ngài

cho những chương trình vĩ đại của Chúa.

Ngài đã hoàn toàn phó mình cho Chúa,

và Chúa đã trao chính mình cho ngài.

20. Người Thánh dùng thời giờ như thế nào?

Các Thánh cũng sống trên quả đất này như con.

Các ngài cũng sống cùng thời gian
với các người khác.

Ai cũng có một ngày 24 giờ.

Ngày các Thánh không dài hơn một phút.

Các Thánh không sống lâu hơn con.

Phanxicô Xaviê 46 tuổi,

Têrêxa Hải Đông 24 tuổi,

Rose de Lima 31 tuổi.

Nhưng thời gian của các Thánh

có một sự cô đọng, một tỷ trọng đặc biệt,
vì nó có giá trị đời đời,
nó có tính trường cửu.

Con có thể sánh một nông dân, một công nhân,
một giờ lao động của họ đáng giá 1000 đồng,
1500 đồng, 3000 đồng...

Nhưng một nhà kinh tế, kỹ nghệ, tài chánh,
có khi một phút của họ,
một quyết định đáng giá bạc triệu, bạc tỷ.

Chúa hành động trong các Thánh,
các Thánh cộng tác với Chúa.

Một giờ làm việc của Chúa là vô giá.

Sự thánh thiện được xây dựng
trong giây phút hiện tại.

Không ai có thể nên Thánh lui cho quá khứ.

Cũng không ai có thể nên Thánh trước
cho tương lai.

Vì thế, mỗi vị Thánh sử dụng phút hiện tại,
mỗi giây phút, không bỏ lỡ phút nào,
để đáp lại tình yêu Chúa với tất cả tâm hồn.

Vị Thánh sống trong hiện tại
trong một đại dương bình an vô hạn,
vì ngài đã sống trong sự đời đời,
mà đời đời là một hiện tại vĩnh cửu.

21. Làm cho sống

Linh hồn làm cho thân xác sống,
và chỉ huy thân xác.

Không có hồn,
dù thể xác có to lớn vạm vỡ,
cũng chỉ là thây ma.

Một gia đình, một thành phố,
nếu không có một sức làm cho sinh động,
khác nào thổi hồn vào,
thì cũng chỉ là một ngôi nhà chết,
một thành phố chết.

Có thể đó là một trung tâm du lịch,
với những lâu đài đồ sộ,
nhưng cũng chỉ là một thành phố chết.

Lạy Chúa,
đòi sống thiêng liêng của con,
hoạt động của con,
xã hội con đang sống,
phải được làm cho sống, được thổi hồn vào,
nhờ Chúa Thánh Thần.

Con được Thánh Thần nào thổi vào?
Thánh Thần của Đức Kitô?
Hay là thần trí của ma quỷ, xác thịt, thế gian?

Truyền giáo là làm cho sống lại,
là thổi làn gió mát của Lễ Hiện Xuống,
để canh tân bộ mặt trái đất.

Chúa “sai con đi rao giảng Tin Mừng
cho người nghèo khó”.

Con cảm ơn Chúa và con lo sợ.

Vì trong thời đại con,

có người loan báo Tin Mừng
mà không có Chúa Thánh Thần,
không có Đức Mẹ Maria,
không có các Thánh Tông Đồ,
không có sự Tử Nạn và Phục Sinh của Chúa Kitô,
nên không làm cho sống được.

Nếu xưa nay,

con không làm cho người ta trở lại,
phải chăng vì Tin Mừng con loan báo,
không có hồn là Chúa Thánh Thần?

22. Làm thế nào để cầu nguyện liên li?

Đôi với đời sống linh hồn,
cầu nguyện là hơi thở.
Không cầu nguyện, linh hồn ta chết ngạt.

Con sống trong Chúa bằng lời cầu nguyện.
Linh hồn con như đứa trẻ trong lòng Mẹ nó.
Mẹ và con cùng một hơi thở,
cùng một nhịp tim.

Chúa Giêsu đã làm gương.
Phúc Âm cho con thấy
Chúa Giêsu đã cầu nguyện thâu đêm trên núi.
Cầu nguyện trước khi làm phép lạ,
trước khi chọn Tông Đồ,
trong bữa Tiệc Ly,
lúc toát mồ hôi trong vườn Giêtsêmani,
trong lúc hấp hối trên cây Thánh Giá.

Cầu nguyện bằng Lời Chúa.
Đời Chúa Giêsu như
một động tác cầu nguyện liên li.
Luôn luôn hướng về Đức Chúa Cha,
với tâm tình yêu mến, làm vinh danh Cha:
“Danh Cha cả sáng, Nước Cha trị đến”,
với ước nguyện đến giờ của Chúa,
hầu thực hiện lễ hy sinh của tình yêu.

Chúa đã nói:
“*Ta và Cha ta là một*” (Ga 10, 30)
“*Hãy cầu nguyện liên li*” (1Th 5, 17)
“*Ta luôn làm những sự*

đẹp lòng Cha” (Ga 8, 29).

Điều này giải thích cho con,
lời cầu nguyện liên li
là sự kết hiệp với Chúa Cha.
Và trong thực tế, cầu nguyện liên li
là luôn làm trọn thánh ý Chúa.

23. Chúa và việc của Chúa

Vì lòng thương vô hạn,
Chúa gọi con theo Chúa,
    làm con Chúa, làm môn đệ của Chúa.
Rồi Chúa trao cho con một sứ mạng,
    không ai giống ai, nhưng cùng một mục đích:
    làm tông đồ, làm chứng nhân cho Chúa.

Tuy nhiên, kinh nghiệm bản thân cho con thấy,
    nhiều lần con lẩn lộn hai điều này:
Chúa và việc của Chúa

Chúa trao cho con công việc của Chúa,
    cao trọng có, khiêm tốn có,
    tầm cỡ có, bình dân có.
Con làm mục vụ giáo xứ, mục vụ giới trẻ,
    mục vụ học đường, mục vụ nghệ thuật,
    mục vụ giới lao động,
    mục vụ báo chí, truyền thanh, truyền hình...
Con đổ vào đó tất cả nhiệt tình,
    tất cả những gì có thể được.
Con không tiếc một điều gì,
    kể cả mạng sống con.

Giữa lúc con tận tụy vui say như thế,
    con gặp thất bại vì người ta vô ơn,
    vì họ không cộng tác,
    vì bề trên không nâng đỡ,
    vì bệnh tật ốm đau,
    vì thiếu phương tiện...

Cũng có khi
    con đang trên đà thành công rực rỡ,

mọi người hân hoan ca ngợi con,
quyến luyện con,
thì đừng một cái, con phải thuyên chuyên,
nhận nhiệm vụ mới.

Con choáng váng,
như đang ở trong đêm tối mịt mù.
Sao Chúa bỏ con,
con không muốn bỏ dở việc Chúa.
Con phải làm cho hoàn thành việc Chúa,
phải xây xong nhà thờ...
Tại sao người ta phá việc Chúa,
không ủng hộ việc Chúa?

Nhưng trước bàn thờ, bên Thánh Thể,
Chúa Giêsu đã dạy con:
“Con theo Chúa chứ không theo việc của Chúa”
“Nếu Chúa muốn,
hãy để việc Chúa lại đó cho Chúa.
Chúa sử dụng ai tiếp tục mặc Chúa, có Chúa lo.
Con hãy chọn một mình Chúa”.

24. Chúa Giêsu ăn mình

Chúa Giêsu làm phù phép biến hóa chẳng?
Không. Chúa Giêsu hằng ngày
ở giữa người Do Thái, ở giữa các Tông Đồ,
giữa các môn đệ, ăn uống, giảng dạy...

Có người bảo Ngài là Gioan Tẩy Giả, là Êlia...
Có người gọi là Thầy, là Chúa,
là con Vua Đavít.

Có người gọi là phản động,
xách động quần chúng,
là phường thu thuế gian lận,
là tên bị quỷ ám...

Thậm chí những người thân cũng ngộ nhận.

Họ hàng nghe người ta cho Ngài là điên,
nên muốn đến tìm bắt Ngài về nhà.

Hai môn đệ đi làng Emmaus,
tưởng Ngài là một khách bộ hành.

Mađalêna tưởng Ngài là ông giữ vườn.
Các Tông Đồ tưởng Ngài là một bóng ma.

Nhiều lần Chúa Giêsu tỏ cho biết
Ngài là người được Chúa Cha sai đến,
và người anh em bên cạnh chính là Ngài.
Nhưng ít người hiểu được, chấp nhận được.

Tại sao vậy?
Tại Chúa Giêsu lạ lùng quá!
Tốt lành không thể tưởng tượng được!

Làm sao Thiên Chúa
lại hạ mình đến như vậy được!

Nhân lành như vậy! Tha thứ như vậy!
Yêu thương như vậy! Đơn giản như vậy!
Thiên Chúa phải khác!

Họ muốn Thiên Chúa phải như họ nghĩ:
cao sang, quyền phép.
Khiến lửa từ trời đốt thành Samaria,
xưng mình là Vua Do Thái,
cho môn đệ chém quân dữ,
ném đá người đàn bà ngoại tình...

Chúa phải đứng về phe họ.
Chúa phải có lợi cho họ.
Nếu Chúa không biết “điều”
thì họ “cải tạo” Chúa lại.

25. Người rao giảng Phúc Âm là một nhà thần bí

Một vị Tông Đồ,
một vị thừa sai truyền bá Phúc Âm
là một nhà thần bí.
Phải chăng đây là một đòi hỏi quá đáng?
Phải chăng việc thần bí chỉ dành
cho những tu sĩ chiêm niệm, cho ẩn sĩ?

Không.
Chúng ta hãy lấy gương của Thánh Phaolô.
Ngài vừa là một vị tiên tri,
một nhà truyền giáo.
Không mấy ai sánh được với những hoạt động,
những lao khổ như Ngài.
Nhưng Ngài lại là một nhà thần bí.
Ngài đã nói:
“Đối với tôi chết là được lợi” (Phil 1, 21)
Nghĩa là Ngài phải chinh phục bản thân
và chỉ nhằm chạy theo Chúa Giêsu,
là trọng tâm của đời Ngài.
Nhưng Ngài cũng nói:
“Đối với tôi sống là Chúa Giêsu” (Phil 1, 21)
Vì Ngài còn là một nhà truyền giáo,
nên sống đối với Ngài
là gia tăng kết quả của công việc,
sống vì nhu cầu khẩn thiết của các tín hữu,
sống là rao giảng Phúc Âm.

Một vị truyền giáo đích thực
phải giữ được thăng bằng giữa hai lối sống này:
- Khao khát nội tâm thần bí
là một thực tại siêu việt.

- Và thao thức truyền giáo thúc đẩy
ra đi cứu các linh hồn
“*Dù chúng ta sống, dù chúng ta chết,
chúng ta đều thuộc về Chúa*” (Rm 14, 8)

Theo Thánh Phaolô,
một người truyền giáo đích thực thì vui tươi,
bình an, vì luôn mang niềm hy vọng chắc chắn:
“*Tôi hy vọng và tôi không bao giờ hổ thẹn*”
(Phil 1, 20)

26. Làm người Kitô hữu nửa vời

Người Kitô hữu là người tối thiểu
đã chịu phép Thanh Tẩy.
Người đó cũng có thể có những vai vế,
chức phận trong Hội Thánh.

Nhưng tại sao lại nửa vời?

Con là người Kitô hữu nửa vời,
khi con hững hờ,
không nhiệt tình với công việc của Hội Thánh.

Khi con không có một sự lựa chọn
đứng đắn và quyết liệt.
Nói cách bình dân,
con làm người Kitô hữu ba phải.

Khi con hèn nhát, sợ bị liên lụy, rắc rối, mất lợi.
Khi con quá khôn ngoan,
sẵn sàng thỏa hiệp với mọi sự dữ.
Khi con không dám nói sự thật.

Con là người Kitô hữu đích thực,
khi con chỉ chọn một mình Chúa.
Chỉ sợ mình Chúa là Đấng sẽ phán xét con.
Khi con chấp nhận bị thế gian bỏ vạ, cáo gian,
thù ghét, cô lập.
Khi con không thỏa hiệp
với phương cách của trần gian.
Khi con giữ tâm tâm hồn can đảm,
đức tin sôi sục, đức ái bạo dạn.

Nếu con không phải

là người Kitô hữu trăm phần trăm,
thì mang tên người Kitô hữu,
con chỉ kéo thêm sự thù ghét
đối với Đức Kitô và Hội Thánh.
Bởi vì con là một sứ giả xấu.

27. Sự thách đố đối với Hội Thánh trong mọi thời đại

*“Khi Con Người trở lại,
Ngài sẽ còn tìm thấy đức tin
trên quả đất này không” (Lc 18, 8)*

Chúa Giêsu nói lên lời này trong hoàn cảnh của dân Do Thái bị áp bức bóc lột bởi ngoại bang và những thành phần xấu.

Giáo dân thời Hội Thánh sơ khai cũng bị bắt bớ tiêu diệt, và vẫn còn tiếp tục cho đến ngày nay.

Cái “Tội xã hội” ngày nay còn hung dữ, trắng trợn, tàn khốc hơn mọi thời đại trước đây: độc tài hơn, đàn áp hơn, bạo lực hơn. Triệu triệu người lên tiếng khóc than kêu gọi công lý.

Hội Thánh đứng trước thách đố.
Hội Thánh có sức gì cứu vớt không?

Nhiều người nghĩ rằng chỉ có một cuộc cách mạng Mác-Xít mới giải phóng con người được. Nhưng 70 năm qua đã chứng minh sự phá giá của lý thuyết ấy khắp thế giới.

Thách đố vẫn còn.
Phải làm gì để cứu con người?
Đức tin. Chúa Giêsu hỏi còn đức tin không?

Có đức tin,
con người sẽ bước theo Chúa, nghe Lời Chúa.
Có đức tin,
con người sẽ thắng được những chia rẽ,
những mâu thuẫn giữa các giai cấp trong xã hội.
Có đức tin,
quyền lực kẻ mạnh trở thành phục vụ người yếu.
Có đức tin,
con người sẽ mở lòng
đón nhận tình thương của Chúa là Cha.
Nhờ đức tin,
tất cả lịch sử, tất cả quả đất sẽ biến đổi.

Chỉ có tình thương mới thắng hận thù.
Một tình thương thật sự xây dựng
trên nền tảng Thiên Chúa là Cha,
và tất cả nhân loại là anh em.

Muốn có đức tin,
Giáo Hội phải ở trong tình trạng
loan Tin Mừng, truyền giáo, tái truyền giáo,
và ý thức sứ mệnh truyền giáo,
trách nhiệm sẵn sàng truyền giáo.

Chỉ có cách đó mới có thể
giải quyết được thách đố này.

28. Công việc của Chúa

Con hãy để cho Thiên Chúa hành động,
làm cho đời con nên phong phú,
bằng cách đón nhận Lời Chúa là Đức Kitô.

Không có sự gì mà Chúa không làm được.
Chúa đã làm cho Abraham-Sara,
cho Giacaria-Elisabeth nên phong phú.

Thinh lặng

Khi Chúa hành động,
con phải thinh lặng để lắng nghe.
Trước sự hiện diện của Chúa,
con người phải thinh lặng,
loại bỏ những vấn nạn,
lướt thảng những do dự.

Dấu hiệu công việc của Chúa

Khi Chúa bắt đầu hành động,
Chúa bắt những sự trần gian phải thinh lặng,
như Giacaria phải câm.
Và khi việc Chúa đã hoàn thành,
lời nói mới được trở lại.

Cũng vậy, để được Chúa hành động,
Chúa đòi hỏi con phải thinh lặng
như Mẹ Maria, như Giuse.
Con hãy để Chúa nói.
Bao lâu, cách nào,
tùy ý Ngài, tùy giờ giấc Ngài muốn.
Vì chính Chúa Giêsu là Lời.

Ngài sẽ nói khi giờ Ngài đến.
Có khi phải đợi 30 năm,
sau khi Thánh Giuse qua đời, Ngài mới nói.

Nhưng Lời cuối cùng là của Ngài.

29. Những kinh văn tắt của tôi

Con nghĩ rằng Chúa Giêsu đã cho chúng ta
một khuôn mẫu cầu nguyện.

Thật sự, Ngài chỉ cho chúng ta một kinh thôi:
“Kinh Lạy Cha”: văn tắt, cô đọng, đầy đủ.

Tuy nhiên, cuộc đời Chúa Giêsu
là một lời kinh cầu nguyện,
một câu chuyện chân tình, đơn sơ
giữa Chúa Cha và Ngài.

Đôi lúc, lời Ngài cầu nguyện khá dài,
không theo công thức nào cả,
như lời cầu nguyện Linh Mục sau buổi Tiệc Ly:
tha thiết, tạt đáy lòng.

Thông thường,
Chúa Giêsu, Đức Mẹ, các Tông Đồ
cầu nguyện với những lời văn tắt,
nhưng rất hay, rất đẹp,
gắn liền với cuộc sống hằng ngày.

Con yếu đuối, nguội lạnh,
nên con thích những lời nguyện văn tắt này.
Trước nhà tạm của Chúa, nơi bàn viết,
lúc ở một mình, lúc đi giữa hè phố,
con đọc đi, đọc lại những lời nguyện này,
và cảm thấy thật thâm thúy,
vì con thật sự đang ở bên Chúa.

- “*Lạy Cha, xin Cha tha cho chúng
vì chúng lầm...*” (Lc 23, 34)
- “*Xin Cha cho tất cả nên một...*” (Ga 17, 21)
- “*Này con là tôi tá Đức Chúa Trời*” (Lc 1, 38)
- “*Con ơi, nhà này hết rượu...*” (Ga 2, 3)

- “*Đây là con Mẹ, đây là Mẹ con*” (Ga 19, 26-27)
- “*Lạy Chúa, khi về nước Thiên Đàng,
xin nhớ đến con cùng*” (Lc 23, 42)
- “*Lạy Chúa, Chúa muốn con làm gì*”
- “*Lạy Chúa, Chúa biết hết mọi sự,
Chúa biết con mến Chúa*” (Ga 21, 17)
- “*Lạy Chúa, xin xót thương con
vì con là kẻ có tội*” (Lc 18, 13)...

Những kinh nho nhỏ
kết thành một đời cầu nguyện.
Cũng như những cử chỉ nhẹ nhàng,
những cái nhìn, lời nói thân mật,
làm thành một đời yêu thương.

Những kinh nho nhỏ giữ ta luôn
trong trạng thái cầu nguyện,
không tách lìa ta khỏi công việc hiện tại,
nhưng giúp ta thánh hóa mọi sự.

30. Khác biệt giữa một vị Thánh và một người thường

Hai người bên ngoài giống nhau,
một môi trường, một hoàn cảnh,
nhưng khác biệt nhau hẳn.

Có những người Thánh đang ở cạnh con,
ăn ngủ dưới một mái nhà,
nhưng họ khác xa con như trời với đất.
Ít ai để ý đến họ,
vì họ khiêm tốn, ản dật, nhẹ nhàng.
Nhưng từ họ tỏa ra một ánh sáng,
một mùi thơm, không gì cản trở được.

Đôi với người Công Giáo hững hờ,
người Thánh chẳng quan trọng gì.
Có khi làm cho họ khó chịu.
Họ xem các Ngài là điên dại.
Nhưng các Thánh
biết đánh giá chân giá trị,
và chọn phần nhất hảo.

Các Thánh thấy rõ nơi người khác không thấy,
hoặc chỉ thấy cách mù mờ.
Vì các Ngài nhìn mọi sự với con mắt của Chúa.

Tâm hồn của các Thánh đầy tràn Chúa,
vì thế các Ngài đầy yêu thương.
Các Thánh là người
tình nghĩa nhất, nhân ái nhất.
Các Ngài thấy Chúa trước mặt luôn,
và sống triền miên
trong sự hiện diện của Chúa,

nên luôn hành động theo ý của Chúa.

Vị Thánh đầy Chúa

và Chúa hành động trong các Ngài.

Còn con thì đầy “Cái Tôi”

và hành động theo “Cái Tôi”.

Do đó, mặt trời sáng theo cách mặt trời,

và đèn dầu sáng theo cách đèn dầu.

Khác biệt cũng không lạ gì.

Hình bìa và trình bày: **Gia đình Cựu Chủ Sinh Huế**

<http://cuucshuehn.net>